

DOMSTOLENS BESLUT

(tredje avdelningen)

den 27 januari 2004

i mål C-259/02 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division): La Mer Technology Inc. mot Laboratoires Goemar SA ⁽¹⁾

(Artikel 104.3 i rättegångsreglerna — Varumärken — Direktiv 89/104/EEG — Artiklarna 10.1 och 12.1 — Upphävande av varumärkesinnehavarens rätt — Begreppet verkligt bruk av varumärket)

(2004/C 94/27)

(Rättegångsspråk: engelska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-259/02, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Förenade kungariket), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan La Mer Technology Inc. och Laboratoires Goemar SA, angående tolkningen av artiklarna 10.1 och 12.1 i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, 1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178), har domstolen (tredje avdelningen), sammansatt av J.N. Cunha Rodrigues, tillförordnad ordförande på tredje avdelningen, samt domarna J.-P. Puissochet (referent) och F. Macken, generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer, justitiesekreterare: R. Grass, den 27 januari 2004 meddelat följande lydelse beslut:

1) Artiklarna 10.1 och 12.1 i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar skall tolkas på så sätt att kravet på verkligt bruk är uppfyllt när ett varumärke används i enlighet med dess grundläggande funktion, som är att garantera ursprungsidentiteten hos de varor och tjänster för vilka det har registrerats, i syfte att skapa eller bibehålla avsättningsmöjligheter för dessa varor och tjänster. Detta krav är inte uppfyllt när varumärket används på ett fiktivt sätt som enbart har till syfte att bibehålla rätten till varumärket. Bedömningen av huruvida kravet på verkligt bruk av varumärket är uppfyllt skall göras på grundval av samtliga omständigheter och förhållanden som kan styrka att märket faktiskt utnyttjas kommersiellt i näringsverksamhet. Sådana omständigheter är i synnerhet användning som anses motiverad i den berörda ekonomiska sektorn för att bibehålla eller skapa marknadsandelar för de varor och tjänster som skyddas av varumärket, dessa varors eller tjänsters art, marknads egenskaper samt i vilken omfattning och hur ofta varumärket har använts. Till och med en mycket liten användning av varumärket eller en användning som endast beror på en enda importör i den berörda medlemsstaten kan vara tillräckligt för att styrka att kravet på verkligt bruk är uppfyllt i den mening som avses i direktivet, när användningen svarar mot ett verkligt kommersiellt berättigande på de ovan nämnda villkoren.

2) Även om direktiv 89/104 innebär att det endast är omständigheter som har inträffat under den relevanta tidsperioden och innan ansökan om upphävande ingavs som skall beaktas vid bedömningen av huruvida varumärket har tagits i "verkligt bruk", utgör det inte något hinder för att eventuella omständigheter, som har inträffat efter det att ansökan om upphävande ingavs, i förekommande fall beaktas vid bedömningen av huruvida kravet på verkligt bruk är uppfyllt när det gäller den relevanta tidsperioden. Det ankommer på den nationella domstolen att pröva huruvida sådana omständigheter bekräftar bedömningen att användningen av varumärket uppfyller kravet på verkligt bruk när det gäller den relevanta tidsperioden, eller huruvida dessa omständigheter tvärtom ger uttryck för innehavarens avsikt att ointetgöra en sådan ansökan.

⁽¹⁾ EGT C 219, 14.9.2002.

DOMSTOLENS BESLUT

(andra avdelningen)

av den 5 februari 2004

i mål C-357/02 (begäran om förhandsavgörande från Supremo Tribunal Administrativo): Fazenda Pública mot SONAE Distribuição SPGS SA ⁽¹⁾

(Artikel 104.3 i rättegångsreglerna — Direktiv 69/335/EEG — Indirekt skatt på kapitalanskaffning — Skatt på överlåtelser av aktier som sker utanför börser)

(2004/C 94/28)

(Rättegångsspråk: portugisiska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol)

Domstolen, andra avdelningen (tillförordnade avdelningsordföranden V. Skouris samt domarna R. Schintgen, referent, och N. Colneric; generaladvokat: A. Tizzano; justitiesekreterare: R. Grass), har den 5 februari 2004 meddelat beslut i mål C-357/02: Fazenda Pública och SONAE Distribuição SPGS SA, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG till domstolen från Supremo Tribunal Administrativa (Portugal), i vilken det begärs att artiklarna 11 och 12 i rådets direktiv 69/335/EEG av den 17 juli 1969 om indirekta skatter på kapitalanskaffning (EGT L 249, s. 25), i dess lydelse enligt rådets direktiv 85/303/EEG av den 10 juni 1985 (EGT L 156, s. 23), skall tolkas. Beslutet har följande lydelse:

Artiklarna 11 och 12 i rådets direktiv 69/335/EEG av den 17 juli 1969 om indirekta skatter på kapitalanskaffning, i dess lydelse enligt rådets direktiv 85/303/EEG av den 10 juni 1985, skall tolkas så att de inte utgör hinder för en skatt på överlåtelser av aktier utanför börser, en skatt vars belopp stiger direkt och utan gräns i förhållande till transaktionens belopp.

⁽¹⁾ EGT C 289 av den 23.11.2002